

Samorząd Województwa Wielkopolskiego

Wojewódzki Urząd Pracy w Poznaniu

**Opis procedur i kompetencji związanych z realizacją zadań
wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia
społecznego w części dotyczącej bezrobocia
na terenie województwa wielkopolskiego**

Wydanie czwarte – listopad 2010 r.

WSTĘP

Stosownie do jednej z podstawowych zasad prawa Unii Europejskiej, czyli swobody przepływu pracowników, prawodawstwo unijne zapewnia osobom migrującym należyłą ochronę w zakresie zabezpieczenia społecznego. Dzieje się tak po to, by uniknąć sytuacji, w której utrata uprawnień w kraju pochodzenia zniechęcałaby do podejmowania pracy za granicą. W ramach tej ochrony państwa Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Szwajcarii wypracowały wspólnotową koordynację systemów zabezpieczenia społecznego, czyli całokształt środków i działań za pomocą, których każde państwo stara się zabezpieczyć obywateli w sferze socjalnej. Zadaniem tych działań jest wyeliminowanie skutków uczestniczenia obywateli przemieszczających się i podejmujących pracę zarobkową w ramach Wspólnoty, w różnych systemach zabezpieczenia społecznego w kilku Państwach Członkowskich.

W maju 2004 roku Polska stała się formalnym członkiem Unii Europejskiej i tym samym zaczęła realizować zadania wynikające ze wspólnotowej koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Zadania te w praktyce powierzono wojewódzkim i powiatowym urzędом pracy którym przydzielono odrębne kompetencje.

Wojewódzki Urząd Pracy w Poznaniu wypracowując własne procedury postępowania w realizacji tych zadań, przede wszystkim miał na celu uproszczenie formalności, a w szczególności poprawę standardów usług oferowanych klientom urzędów pracy.

Materiał ten został przygotowany do wykorzystania przez pracowników powiatowych urzędów pracy z terenu województwa wielkopolskiego realizujących zadania w zakresie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Celem jego jest usystematyzowanie wiedzy i wskazanie procedur związanych z ubieganiem się o dokumenty związane z zatrudnieniem / ubezpieczeniem / pracą na własny rachunek oraz ustaleniem świadczeń z tytułu bezrobocia na terenie województwa wielkopolskiego.

W celu ułatwienia współpracy, w końcowej części materiału zamieszczone zostały dane teleadresowe pracowników Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Poznaniu oraz Oddziałów Zamiejscowych WUP Poznań zajmujących się koordynacją systemów zabezpieczenia społecznego.

AKTY PRAWNE REGULUJĄCE ZABEZPIECZENIE SPOŁECZNE

Koordinacja systemów zabezpieczenia społecznego w części dotyczącej ubezpieczeń na wypadek bezrobocia stanowi ważną część ustawodawstwa Unii Europejskiej dotyczącego wolnego przepływu pracowników. Podstawowe zasady koordynacji przepisów w części dotyczącej bezrobocia zostały sformułowane w następujących aktach prawnych Unii Europejskiej:

1. Rozporządzeniu (EWG) Nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników, osób pracujących na własny rachunek i członków ich rodzin przemieszczających się w obrębie Wspólnoty (dotyczy Norwegii, Islandii, Lichtensteinu i Szwajcarii),
2. Rozporządzeniu (EWG) Nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady nr 1408/71/EWG sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników, osób pracujących na własny rachunek i członków ich rodzin przemieszczających się w obrębie Wspólnoty (dotyczy Norwegii, Islandii, Lichtensteinu i Szwajcarii),

Od 1 maja 2010 r. obowiązują nowe Rozporządzenia, w tym:

1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 2004 Nr 166) (dotyczy krajów UE),
2. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE.L 2009 Nr 284) (dotyczy krajów UE).

Zasady koordynacji świadczeń z tytułu bezrobocia ujmują też ustawodawstwo polskie. Jest to ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jednolity Dz. U. z 2008 r. Nr 69 poz. 415 z późn. zm.) wraz z przepisami wykonawczymi:

- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 września 2010 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu przyznawania zasiłku dla bezrobotnych, stypendium i dodatku aktywizacyjnego.

Wszelkie rozstrzygnięcia w ramach ww. przepisów podlegają polskim przepisom administracyjnym, w tym w szczególności:

- w zakresie procedur rozpatrywania wniosków, podejmowania decyzji, terminów, odwołań, itp. – ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.),
- w zakresie sądowej kontroli wykonywania administracji publicznej – ustawie z dnia 25 lipca 2002 r. prawo o ustroju sądów administracyjnych (tekst jednolity Dz. U. Nr 98, poz. 1007) oraz ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270),
- w zakresie ewidencjonowania i przechowywania dokumentów oraz innych czynności kancelaryjnych – rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla organów samorządu województwa (Dz. U. Nr 160, poz. 1073 ze zm.).

PODSTAWOWE DEFINICJE

1) właściwe władze oznaczają, w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, ministra, ministrów lub inne odpowiednie władze, którym podlegają na całym terytorium danego państwa lub jego części systemy zabezpieczenia społecznego,

2) instytucje łącznikowe oznaczają instytucje powołane przez właściwe władze, upoważnione do bezpośredniego komunikowania się między sobą,

3) właściwa instytucja oznacza:

1. instytucję, w której zainteresowany jest ubezpieczony w chwili składania wniosku o przyznanie świadczenia, lub
2. instytucję, od której zainteresowany ma lub miałby prawo otrzymać świadczenia, gdyby on sam, a także członek lub członkowie jego rodziny zamieszkiwali na terytorium państwa członkowskiego, gdzie znajduje się ta instytucja, lub
3. instytucję określoną przez właściwe władze danego państwa członkowskiego, lub
4. w odniesieniu do systemu dotyczącego obowiązków pracodawcy w zakresie świadczeń, o których mowa w przepisach art. 4.1 pracodawcę lub ubezpieczyciela bądź w przypadku ich braku organ lub władze określone przez właściwe władze danego państwa członkowskiego,

4) instytucja miejsca zamieszkania oraz **instytucja miejsca pobytu** oznaczają odpowiednio, instytucję uprawnioną do wypłacania świadczeń w miejscu zamieszkania danej osoby oraz

instytucję upoważnioną do wypłacania świadczeń w miejscu zamieszkania danej osoby oraz instytucję upoważnioną do wypłacania świadczeń w miejscu jej pobytu, zgodnie ze stosowanym przez nie ustawodawstwem lub, jeżeli taka nie istnieje, instytucję powołaną przez właściwą władzę danego państwa członkowskiego,

5) miejsce zamieszkania oznacza miejsce stałego zamieszkania,

6) pobyt oznacza pobyt czasowy,

7) ustawodawstwo oznacza wszelkie przepisy prawne dotyczące systemów zabezpieczenia społecznego,

8) pracownik przygraniczny oznacza pracownika lub osobę pracującą na własny rachunek, wykonujących pracę zawodową na terytorium jednego państwa członkowskiego i zamieszkujących na terytorium innego państwa członkowskiego, do którego powracają codziennie lub co najmniej raz w tygodniu; przy czym pracownik przygraniczny oddelegowany przez zatrudniające go przedsiębiorstwo lub świadczący usługi na terytorium tego samego lub innego państwa członkowskiego zachowuje charakter pracownika przygranicznego przez okres nie przekraczający czterech miesięcy, nawet jeżeli w tym okresie nie może powracać codziennie lub co najmniej raz w tygodniu do miejsca swojego zamieszkania,

9) częściowe bezrobocie oznacza sytuację, gdy pracownik jest zatrudniony lub pracuje na własny rachunek w dwóch lub kilku państwach członkowskich i traci pracę w jednym z nich,

10) państwo właściwe oznacza państwo członkowskie, na terytorium którego znajduje się właściwa instytucja,

11) okresy ubezpieczenia oznaczają okresy składkowe, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, tak jak je określa lub uznaje za okresy ubezpieczenia ustawodawstwo, pod którego rządami zostały osiągnięte lub zostały uznane za osiągnięte, oraz wszelkie okresy traktowane jako osiągnięte, jeżeli są uznane przez to ustawodawstwo za równorzędne z okresami ubezpieczenia,

12) okresy zatrudnienia lub **okresy pracy na własny rachunek** oznaczają okresy określone lub uznane za takie przez ustawodawstwo, pod którego rządami zostały osiągnięte oraz wszelkie okresy uważane za osiągnięte, jeżeli są one uznane przez to ustawodawstwo za równorzędne z okresami zatrudnienia lub z okresami pracy na własny rachunek.

GLÓWNE ZASADY KOORDYNACJI

Celem przepisów wspólnotowych jest skoordynowanie krajowych systemów ubezpieczeń na wypadek bezrobocia. Oznacza to, iż na poziomie Wspólnoty funkcjonują przepisy, których celem jest umożliwienie obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej bezkolizyjnie korzystanie z podstawowej swobody Wspólnoty, tj. **prawa do wolnego przepływu osób** na terenie Unii Europejskiej/Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Szwajcarii.

Wskazane przepisy rozporządzeń Wspólnoty (1408/71 i 574/72 oraz 883/2004 i 987/2009) dotyczą zasad przyznawania świadczeń z tytułu zabezpieczenia społecznego pracownikom, osobom pracującym na własny rachunek i członkom ich rodzin przemieszczających się pomiędzy krajami Wspólnoty. Są one bezpośrednio stosowane w każdym państwie członkowskim. Podstawową zasadą jest zasada *lex loci laboris* oznaczająca, iż obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej/Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Szwajcarii, podlega wyłącznie ustawodawstwu kraju, w którym pracuje. Przepisy określają również, wyjątki od powyższej zasady, które mają zastosowanie w szczególnych przypadkach w stosunku do pracowników transgranicznych. Reguły koordynacji mają zastosowanie do osób migrujących tzn. przemieszczających się w obrębie Wspólnoty. Przepisy te nie mogą być stosowane do osób, które ograniczają swoją aktywność zawodową do jednego państwa i nie korzystały nigdy, z zagwarantowanej przez Traktat Rzymski, swobody przepływu osób.

Rozporządzenia stosowane są wobec obywateli UE/EOG i Szwajcarii oraz uchodźców lub bezpaństwowców zamieszkałych na terytorium tych krajów. Przez uchodźców rozumie się osoby, które są uważane za uchodźców na podstawie Konwencji Genewskiej z dnia 28 lipca 1951 r. Za bezpaństwowców rozumie się osoby, które są uważane za bezpaństwowców na podstawie Konwencji Nowojorskiej z dnia 28 września 1954 r.

Z dniem 1 maja 2010 r. obowiązują nowe przepisy prawne dot. wspólnotowej koordynacji świadczeń społecznych, tj. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Ww. Rozporządzenia zastąpiły w całości dotychczas obowiązujące regulacje prawne w tym zakresie w obrębie państw członkowskich Unii Europejskiej (dotychczasowe Rozporządzenie Rady (WE) nr 1408/71 nadal ma zastosowanie względem Szwajcarii oraz państw EOG niebędących członkami UE, tj. do Islandii, Norwegii, Lichtensteinu). Nowe Rozporządzenia przewidziały środki i procedury służące propagowaniu

mobilności pracowników oraz osób bezrobotnych. Zważywszy na powyższe, procedura rozpatrywania wniosków złożonych po dniu 1 maja 2010 r., tj. wniosków o przyznanie prawa do zasiłku, zachowanie prawa do zasiłku na terenie innego państwa członkowskiego oraz wniosków o wydanie odpowiednich dokumentów potwierdzających zatrudnienie na terytorium innego państwa członkowskiego, uległa odpowiednim zmianom.

Zgodnie z art. 95 Rozporządzenia 987/2009 na wprowadzenie w życie zmian związanych z nowymi przepisami z zakresu koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego przewidziano 2 letni okres przejściowy liczony od dnia 1 maja 2010 r. do 30 kwietnia 2012 r. Oznacza to funkcjonowanie przez ten okres starych i nowych przepisów oraz dokumentów zapewniających niezbędną wymianę danych.

ROZWIĄZANIA PRAKTYCZNE – PODZIAŁ KOMPETENCJI

Wnioskowanie przez Wojewódzki Urząd Pracy (WUP) o dokument U 002 potwierdzający zatrudnienie /ubezpieczenie/pracę na własny rachunek lub odpowiednio formularz E 301 w celu ustalenia prawa do zasiłku dla bezrobotnych.

Przebyty okres pracy w innym państwie członkowskim musi być potwierdzony stosownym dokumentem:

1. E 301 (Lichtenstein, Islandia, Norwegia, Szwajcaria).
2. U 002 (państwa członkowskie UE).

Aby ubiegać się o ww. dokument lub odpowiednio Formularz E 301 z zagranicy osoba zainteresowana musi w WUP złożyć stosowny wniosek, do którego dołącza kopie dokumentów potwierdzających zatrudnienie za granicą (są to kontrakt, zaświadczenie od pracodawcy o odbytej pracy, oraz inne dokumenty świadczące o zatrudnieniu osoby za granicą). Jeśli osoba bezrobotna zgłasza się z takim wnioskiem do powiatowego urzędu pracy (PUP), wskazanym jest, by stosownie do przepisów KPA przekazać ten wniosek według właściwości postanowieniem, wraz z załączonymi kopiami dokumentów do właściwego wojewódzkiego urzędu pracy. **Wraz z wnioskiem należy przesłać również z programu PULS lub SYRIUSZ wydruk zestawienia okresów zaliczanych do przyznania świadczenia.**

Załącznikami niezbędnymi do wydania omawianego powyżej dokumentu lub odpowiednio Formularza E 301 są oprócz wymienionych wyżej wszelkie dokumenty, a w szczególności:

AUSTRIA – Arbeitsbescheinigung (Austriackie zaświadczenie o zatrudnieniu),

BELGIA – liczba godzin przepracowanych podczas jednego dnia lub tygodnia (informacja nieobowiązkowa),

DANIA – duński numer Pesel (CPR- nummer),

FRANCJA – kopia trzech ostatnich miesięcznych specyfikacji wynagrodzenia (bulletin de paie), kopia paszportu, kopia umowy o pracę (certificat de travail) oraz zaświadczenie wydane przez pracodawcę zawierające informację o przyczynie ustania stosunku pracy (motif de la rupture du contrat de travail),

GIBRALTAR – formularz INS 69 oraz „Certificate of service” (Poświadczenie pracy) wypełnione przez pracodawcę (informacje nieobowiązkowe),

HISZPANIA - Numero de afiliacion (numer ubezpieczenia społecznego) oraz pełne nazwisko.

HOLANDIA – Numer Sofi lub numer BSN,

IRLANDIA – PPS (Personal Public Service Number), adres wnioskodawcy w Irlandii, P45 (oświadczenie o uzyskanych dochodach od poprzedniego pracodawcy) i/lub P60 (końcowa deklaracja podatkowa), pierwszy i ostatni odcinek wypłaty (payslip).

NIEMCY – Numer klienta z Biura Pośrednictwa Pracy – Arbeitsamt (Stammnummer) oraz numer ubezpieczeniowy z Kasy Chorych – Krankenkasse, jeśli dana osoba była chora (dane nieobowiązkowe),

NORWEGIA – norweski numer Pesel (informacja nieobowiązkowa), wniosek PB-2105 o wydanie Formularza E 301 wypełniony przez **norweskiego pracodawcę**,

SZWECJA – szwedzki numer Pesel (Personnummer) (10 cyfr) oraz deklaracja przynależności do Kasy Ubezpieczeń na wypadek bezrobocia.

WIELKA BRYTANIA - pierwszy i ostatni odcinek wypłaty (payslip), National Insurance Number (numer ubezpieczenia), P60 (końcowa deklaracja podatkowa), data wyjazdu wnioskodawcy z Wielkiej Brytanii, P45 (informacje kontrolne od wcześniejszych pracodawców),

WŁOCHY - Codice fiscale (numer ubezpieczenia społecznego),

WAŻNE!

- 1. W przypadku pojawienia się jakichkolwiek wątpliwości co do tego, jakie dokumenty bezrobotny ma dołączyć do wniosku, należy przyjąć zasadę by kopiować wszystkie dokumenty, które potwierdzają jego zatrudnienie/ubezpieczenie/pracę na własny rachunek za granicą.*
- 2. Jeżeli do PUP zgłosi się osoba, która nie posiada żadnych dokumentów potwierdzających zatrudnienie/ubezpieczenie/pracę na własny rachunek za granicą, **nie należy odsyłać jej do WUP**, ponieważ nie ma podstaw do tego, by wnioskować dla niej o dokument*

potwierdzający zatrudnienie / ubezpieczenie/ pracę na własny rachunek za granicą. Pracownik, który zakończył pracę u zagranicznego pracodawcy powinien sam zadbać o to, aby otrzymać od pracodawcy wszelkie niezbędne dokumenty potwierdzające zatrudnienie.

WUP na dokumencie SED U 001 zwraca się z prośbą o wystawienie przez właściwą instytucję zagraniczną dokumentu SED U 002 bądź odpowiednio Formularza E 301, załączając kserokopie przedłożonych dokumentów potwierdzonych za zgodność z oryginałem. Instytucja zagraniczna ma obowiązek „niezwłocznie” wystawić na podstawie otrzymanych załączników, odpowiedni dokument bądź Formularz E 301.

WAŻNE!

- 1. Należy pamiętać, że generalną zasadą wynikającą z przepisów wspólnotowych jest fakt, że zasiłek dla bezrobotnych przysługuje w pierwszej kolejności w państwie **ostatniego zatrudnienia**.*
- 2. Jeżeli bezpośrednio po zakończeniu pracy za granicą osoba zdecyduje się wrócić do Polski i tu nabyć prawo do zasiłku dla bezrobotnych, należy pamiętać, że nabycie prawa do zasiłku w państwie zamieszkania odbywa się **na zasadzie wyjątku**.*

Jeżeli z informacji otrzymanej z powiatowego urzędu pracy (wydruk z programu PULS lub SYRIUSZ) wynika, że wnioskodawca po zakończeniu pracy za granicą **NIE PRACOWAŁ W POLSCE**, w celu ustalenia miejsca zamieszkania bezrobotnego podczas wykonywania pracy za granicą, WUP wysyła do osoby pismo z prośbą o złożenie stosownego oświadczenia. Równocześnie przez WUP wydawane jest postanowienie o zawieszeniu postępowania do czasu otrzymania z zagranicznej instytucji właściwej dokumentu potwierdzającego okres zatrudnienia / ubezpieczenia / pracy na własny rachunek.

Jeżeli z informacji otrzymanej z powiatowego urzędu pracy (wydruk z programu PULS lub SYRIUSZ) wynika, że wnioskodawca po zakończeniu pracy za granicą pracował w Polsce przez pracownika WUP sporządzana jest notatka służbowa stwierdzająca, że wnioskodawca jest pracownikiem, który podczas odbywania pracy za granicą posiadał miejsce zamieszkania w Polsce, a więc nie ma potrzeby by składał oświadczenie w tym zakresie.

Po otrzymaniu dokumentu U 002 lub Formularza E 301, WUP w drodze postanowienia podejmuje zawieszone postępowanie oraz wysyła do osoby i PUP, w którym bezrobotny jest zarejestrowany, zawiadomienie o wpływie dokumentu lub Formularza E 301 i prosi PUP

o dostanie brakujących dokumentów osoby, w celu podjęcia decyzji administracyjnej dotyczącej świadczeń z tytułu bezrobocia.

Dokumentami tymi są:

- wszystkie decyzje administracyjne wydane przez PUP w stosunku do bezrobotnego w ciągu ostatnich 2 lat,
- zestawienie okresów zaliczanych do wypłaty świadczenia (wydruk z programu PULS lub SYRIUSZ),
- kserokopie polskich świadectw pracy,
- zaświadczenia o prowadzeniu działalności gospodarczej,
- zaświadczenia o składkach odprowadzanych na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej lub pracy wykonywanej na podstawie umowy cywilno-prawnej.

Na ich podstawie WUP wydaje decyzję administracyjną, którą przesyła osobie bezrobotnej oraz powiatowemu urzędowi pracy, który będzie wypłacał świadczenie. W uzasadnieniu decyzji administracyjnej wskazany jest cały okres zatrudnienia / ubezpieczenia / pracy na własny rachunek potwierdzony przez instytucję zagraniczną na stosownym dokumencie lub Formularzu E 301, z wyszczególnieniem okresu wchodzącego w 18 miesięcy przed rejestracją w PUP.

WAŻNE!

- 1. Jeśli osoba bezrobotna powraca po pracy za granicą na kontynuację wypłaty wcześniej przyznanego przez Starostę zasiłku – **decyzję taką podejmuje Starosta Powiatu i nie ma potrzeby wysłać dokumentów tej osoby do WUP.***
- 2. Przy zastosowaniu art. 73 ust. 5 ustawy o promocji zatrudnienia..., organem właściwym do przyznania uzupełniającego zasiłku dla bezrobotnych będzie W KAŻDYM PRZYPADKU Starosta – niezależnie od tego czy okres zatrudnienia przebyto na terytorium Polski, czy też innego państwa członkowskiego UE/EOG i Szwajcarii.*
- 3. W przypadku zasiłku uzupełniającego przyznawanego na podstawie art. 73 ust. 7 cytowanej ustawy organem właściwym do wydania decyzji jest **Starosta** (w przypadku uwzględnienia okresu zatrudnienia przebytego w Polsce) i **Marszałek Województwa** (w przypadku uwzględniania okresu zatrudnienia przebytego w innym państwie UE/EOG i Szwajcarii).*
- 4. Decyzje administracyjne wydawane na podstawie art. 73 ust. 2 pkt. c) ustawy o promocji zatrudnienia... dotyczące przedłużenia okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych*

w związku z posiadaniem na utrzymaniu co najmniej jednego dziecka w wieku do 15 lat a małżonek bezrobotnego jest także bezrobotny i utracił prawo do zasiłku z powodu upływu okresu jego pobierania po dniu nabycia prawa do zasiłku przez tego bezrobotnego oraz art. 73 ust. 3 ww. ustawy dotyczące przedłużenia okresu pobierania zasiłku w związku z urodzeniem dziecka, a także decyzje dotyczące utraty statusu osoby bezrobotnej nie są związane z sumowaniem okresów ubezpieczenia lub zatrudnienia spełnionych w innym państwie, co oznacza, że do tego typu spraw nie mają zastosowania przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

5. Marszałek Województwa nie wydaje odrębnej decyzji dotyczącej zakończenia wypłaty zasiłku, lub wstrzymania tejże wypłaty z powodu np. podjęcia pracy przez bezrobotnego. Zadanie to należy do Starosty Powiatu.
6. W przypadku gdy na wysokość zasiłku dla bezrobotnego wpływa jego okres zatrudnienia / ubezpieczenia / pracy na własny rachunek za granicą, Starosta Powiatu zmienia wydaną wcześniej decyzję w części dotyczącej dnia przyznania prawa do zasiłku, uwzględniając dzień złożenia wniosku bezrobotnego o wydanie dokumentu potwierdzającego zatrudnienie / ubezpieczenie / pracę na własny rachunek za granicą (dotyczy wniosków złożonych po 1 maja 2010 r.) lub wpływ dokumentu potwierdzającego zatrudnienie / ubezpieczenie / pracę na własny rachunek za granicą do urzędu (dotyczy wniosków złożonych przed 1 maja 2010 r.). W następstwie zmienionej przez Starostę Powiatu decyzji przyznającej bezrobotnemu prawo do zasiłku, Marszałek Województwa wydaje decyzję zwiększającą kwotę zasiłku w związku z udokumentowanym dłuższym stażem pracy bezrobotnego.

W zależności od okoliczności, WUP może postąpić w dwojaki sposób:

1. **Umorzyć** postępowanie jako bezprzedmiotowe, w przypadku, gdy zaistnieją braki formalne w dokumentacji (brak dokumentu potwierdzającego zatrudnienie/ ubezpieczenie /pracę na własny rachunek lub Formularza E 301).
2. **Wydać decyzję przyznającą / odmawiającą prawa do zasiłku** w oparciu o informacje dotyczące statusu bezrobotnego po wpływie do WUP dokumentu potwierdzającego zatrudnienie/ubezpieczenie/pracę na własny rachunek lub Formularza E 301.

WAŻNE !

Zgodnie z § 2.11 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 września 2010 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu

przyznawania zasiłku dla bezrobotnych, stypendium i dodatku aktywizacyjnego – powiatowy urząd pracy niezwłocznie powiadamia wojewódzki urząd pracy o utracie statusu osoby bezrobotnej przez bezrobotnego, wobec którego jest prowadzone postępowanie administracyjne w sprawie, o której mowa w ust. 1, jeżeli utrata statusu nastąpi przed wydaniem w tej sprawie ostatecznej decyzji administracyjnej.

Wydawanie przez WUP dokumentu potwierdzającego zatrudnienie w Polsce

Stosowny dokument wydaje się na pisemny wniosek osoby zainteresowanej, która zgłosi się w tej sprawie bezpośrednio do WUP lub na wniosek instytucji właściwej kraju UE/EOG i Szwajcarii, w którym obywatel polski ubiega się o przyznanie świadczeń z tytułu bezrobocia.

Do wniosku należy dołączyć świadectwa pracy potwierdzające zatrudnienie osoby na całym etacie lub w przypadku zatrudnienia na mniej niż cały etat – dołączyć zaświadczenie o miesięcznych uzyskiwanych dochodach brutto, zaświadczenie o prowadzeniu działalności gospodarczej, zaświadczenie o wyrejestrowaniu działalności gospodarczej, zaświadczenie o składkach odprowadzanych na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej lub pracy wykonywanej na podstawie umowy cywilno-prawnej (w tym składki na Fundusz Pracy). Dobrą praktyką jest sytuacja, kiedy wnioskodawca przedstawi średnią miesięczną kwotę brutto zarobków osiąganych u ostatniego pracodawcy. Informacja ta nie jest obligatoryjna, niemniej w niektórych krajach UE/EOG i Szwajcarii wysokość świadczeń dla bezrobotnych ustalana jest na podstawie wysokości ostatnio osiąganych dochodów.

WUP sporządza dokument potwierdzający zatrudnienie/ubezpieczenie/pracę na własny rachunek lub Formularz E 301 w dwóch jednakowych egzemplarzach – egzemplarz dla wnioskodawcy wydawany jest po uprzednim pisemnym potwierdzeniu odbioru dokumentu lub gdy niemożliwe jest odebranie dokumentu lub Formularza przez wnioskodawcę, dokument wysyła się na adres wskazany we wniosku za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

Transfer za granicę zasiłku dla bezrobotnych przyznanego na podstawie polskiego ustawodawstwa

I. Transfer zasiłku dla bezrobotnych z Polski do Norwegii, Islandii, Lichtensteinu i Szwajcarii.

Bezrobotny z prawem do zasiłku, zarejestrowany w powiatowym urzędzie pracy ma prawo poszukiwać pracy w innym kraju członkowskim EOG i Szwajcarii oraz prawo do transferu tego zasiłku za granicę. Transfer zasiłku do innego kraju EOG i Szwajcarii może trwać maksymalnie do 3 miesięcy. W celu transferowania zasiłku do innego kraju EOG lub Szwajcarii bezrobotny musi wypełnić wniosek o wydanie Formularza E 303 oraz dołączyć zaświadczenie wydawane przez powiatowy urząd pracy, które musi być podpisane „z upoważnienia Starosty” i zawierać następujące informacje:

- a) potwierdzenie zarejestrowania bezrobotnego w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotnego z prawem do zasiłku,
- b) datę rejestracji bezrobotnego,
- c) okres, w jakim przysługuje zasiłek,
- d) kwotę zasiłku netto,
- e) informację czy bezrobotny nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia, szkolenia, wykonywania prac interwencyjnych lub robót publicznych,
- f) informację czy powiatowy urząd pracy nie planuje działań związanych z aktywizacją zawodową bezrobotnego w okresie przed lub w czasie planowanego okresu poszukiwania pracy za granicą,
- g) czy nastąpiło wyłączenie prawa do zasiłku z powodów określonych w art. 27 ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu,
- h) czy bezrobotny pozostawał w dyspozycji powiatowego urzędu pracy minimum w ciągu ostatnich czterech tygodni przed dniem wyjazdu,
- i) czy bezrobotny korzystał z prawa transferu zasiłku za granicę w danym okresie pozostawania bez pracy.

Dysponując powyższymi informacjami WUP wystawia Formularz E 303, a następnie:

- część E 303/0 pozostawia w aktach sprawy (kopia formularza E 303/0 zostaje przekazana do PUP, w którym bezrobotny jest zarejestrowany);
- części od E 303/1 do E 303/5 zostają wydane bezrobotnemu lub wysłane na wskazany przez niego adres. Z chwilą odbioru Formularza E 303, bezrobotny zostaje poinformowany przez

pracownika WUP o prawach i obowiązkach jakie spoczywają na nim podczas poszukiwania pracy za granicą. Dowodem na to jest złożenie przez bezrobotnego podpisu na dokumencie potwierdzającym przekazanie w/w informacji i odbiór Formularza E 303.

1. Po przyjeździe do kraju poszukiwania pracy bezrobotny przedstawia wszystkie części formularza od E 303/1 do E 303/5 właściwej instytucji ds. zatrudnienia.

2. Instytucja ds. zatrudnienia w kraju poszukiwania pracy:

- część E 303/1 pozostawia w swoich aktach sprawy;
- część E 303/2 przesyła do instytucji właściwej (WUP) jako potwierdzenie rejestracji bezrobotnego oraz rozpoczęcia wypłaty zasiłku. WUP pozostawia w aktach sprawy oryginał Formularza E 303/2, a kopię potwierdzoną za zgodność z oryginałem przesyła do właściwego PUP;

- część E 303/3 przekazuje do instytucji właściwej ds. ubezpieczenia zdrowotnego w kraju poszukiwania pracy;

- po zakończeniu wypłaty zasiłku wypełnia część E 303/4. Ta część formularza jest podstawą do zwrotu świadczeń między państwami. Jej poświadczona kopia powinna trafić do WUP, a ten powinien przesłać go do instytucji łącznikowej (Minister właściwy do spraw pracy).

Oryginał części E 303/4 trafia do instytucji łącznikowej państwa poszukiwania pracy, która na tej podstawie uruchamia procedurę zwrotu kosztów między państwami;

- wypełnia część E 303/5 i po zakończeniu wypłaty świadczenia przekazuje ją bezrobotnemu. Ta część stanowi potwierdzenie okresów pozostawiania do dyspozycji służb zatrudnienia w kraju poszukiwania pracy. Posiadanie przez bezrobotnego Formularza E 303/5 po powrocie z kraju poszukiwania pracy **NIE JEST OBOWIĄZKOWE**. Ta część Formularza przeznaczona jest wyłącznie dla bezrobotnego, który może, ale **NIE MUSI** posiadać jej w chwili ponownej rejestracji w PUP.

Jeśli przez okres ponad 3 miesiące od daty wyjazdu bezrobotnego do WUP nie wpłynie z instytucji właściwej kraju poszukiwania pracy Formularz E 303/2 potwierdzający fakt rejestracji, WUP wystosowuje pismo do powiatowego urzędu pracy w którym informuje, że procedura transferu zasiłku nie doszła do skutku. Jeśli osoba wcześniej nie stawiała się w powiatowym urzędzie pracy, powyższa informacja otrzymana z WUP jest podstawą do tego, by dokonać wyrejestrowania bezrobotnego.

Jeśli procedura transferu zasiłku przebiega prawidłowo, WUP powinien otrzymać z zagranicy formularz E 303/2 będący potwierdzeniem rejestracji bezrobotnego i rozpoczęcia wypłaty zasiłku w państwie poszukiwania pracy. Z dotychczasowej praktyki wynika, że czas oczekiwania na formularz E 303/2 wynosi ok. 1-2 miesiące od daty wyjazdu bezrobotnego

z Polski. Może się zdarzyć, że formularz E-303/2 trafi do WUP w terminie późniejszym, tzn. nawet kilka miesięcy po zakończeniu transferu zasiłku i powrocie bezrobotnego do kraju.

Po zakończeniu wypłaty zasiłku do WUP powinien wpłynąć Formularz E 303/4 jako potwierdzenie zakończenia procedury transferu zasiłku.

Jeśli bezrobotny powróci do Polski i zgłosi się w powiatowym lub wojewódzkim urzędzie pracy, ale nie powiadomił o swoim wyjeździe instytucji ds. zatrudnienia w kraju poszukiwania pracy, WUP powinien niezwłocznie przekazać tę informację do ww. instytucji.

Jeśli bezrobotny nie zarejestruje się w państwie poszukiwania pracy, nie podlega przepisom koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Zatem, należy wobec niego stosować przepisy prawa krajowego. Zgodnie z art. 75 ust. 3 ustawy o promocji zatrudnienia bezrobotny może pozostawać za granicą w okresie krótszym niż 10 dni. Jeśli najpóźniej w 9-tym dniu od daty wyjazdu z Polski nie stawi się w PUP, traci status bezrobotnego **na mocy decyzji wydanej przez Starostę.**

Odmowa wydania formularza E 303

Wojewódzki urząd pracy odmawia wydania formularza E 303 w przypadkach, gdy:

1. PUP zamierza zastosować wobec bezrobotnego dostępne środki aktywizacji zawodowej (np. planuje szkolenie, roboty publiczne, itd.).
2. Bezrobotny podczas obecnego okresu bycia bezrobotnym odmówił jakiegokolwiek formy aktywizacji zawodowej.
3. Bezrobotny pozostawał w dyspozycji powiatowego urzędu pracy w okresie krótszym niż cztery tygodnie przed datą planowanego wyjazdu (w szczególnych przypadkach, na wniosek bezrobotnego organ wydający Formularz może dokonać skrócenia tego okresu).
4. Bezrobotny wnioskuje po raz drugi o wydanie formularza E 303 w danym okresie pozostawania bez pracy (art. 69 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, że z ww. prawa bezrobotny może skorzystać tylko jeden raz między dwoma okresami zatrudnienia).

Jeśli bezrobotny nie spełnia wymogów określonych w przepisach, wojewódzki urząd pracy wydaje – w formie decyzji administracyjnej - odmowę wydania formularza E 303, która przesyłana jest do bezrobotnego oraz powiatowego urzędu pracy.

II. Transfer zasiłku dla bezrobotnych z Polski do innego kraju UE.

Bezrobotny z prawem do zasiłku, zarejestrowany w powiatowym urzędzie pracy ma prawo poszukiwać pracy w innym kraju członkowskim Unii Europejskiej oraz prawo do transferu tego zasiłku za granicę. W tym celu musi uzyskać dokument PD U2. Transfer zasiłku do innego kraju UE może trwać do 3 miesięcy. Jednakże w szczególnych przypadkach okres ten może zostać wydłużony maksymalnie do 6 miesięcy.

Dokument PD U2 wydawany jest na wniosek bezrobotnego przez wojewódzki urząd pracy. Do wniosku bezrobotny musi załączyć stosowne zaświadczenie wydawane przez powiatowy urząd pracy, które musi być podpisane „z upoważnienia Starosty” oraz zawierać następujące informacje:

- a) potwierdzenie zarejestrowania bezrobotnego w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotnego z prawem do zasiłku,
- b) datę rejestracji bezrobotnego,
- c) okres, w jakim przysługuje zasiłek,
- d) kwotę zasiłku netto,
- e) informację czy bezrobotny nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia, szkolenia, wykonywania prac interwencyjnych lub robót publicznych,
- f) informację czy powiatowy urząd pracy nie planuje działań związanych z aktywizacją zawodową bezrobotnego w okresie przed lub w czasie planowanego okresu poszukiwania pracy za granicą,
- g) czy nastąpiło wyłączenie prawa do zasiłku z powodów określonych w art. 27 ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu,
- h) czy bezrobotny pozostawał w dyspozycji powiatowego urzędu pracy minimum w ciągu ostatnich czterech tygodni przed dniem wyjazdu
- i) czy bezrobotny korzystał z prawa transferu zasiłku za granicę w danym okresie pozostawania bez pracy.

Wypłata transferowanego świadczenia realizowana jest przez powiatowy urząd pracy, który przyznał prawo do zasiłku dla bezrobotnych na konto wskazane przez bezrobotnego. Całkowity okres transferu zasiłku wskazany jest w dokumencie PD U2. Kserokopia dokumentu PD U2 potwierdzona za zgodność z oryginałem zostaje wraz z pismem przewodnim przekazana do PUP.

Odmowa wydania Dokumentu PD U2.

Wojewódzki urząd pracy odmawia wydania Dokumentu PD U2 w przypadkach, gdy:

1. PUP zamierza zastosować wobec bezrobotnego dostępne środki aktywizacji zawodowej (np. planuje szkolenie, roboty publiczne, itd.).
2. Bezrobotny podczas obecnego okresu bycia bezrobotnym odmówił jakiegokolwiek formy aktywizacji zawodowej.
3. Bezrobotny pozostawał w dyspozycji powiatowego urzędu pracy w okresie krótszym niż cztery tygodnie przed datą planowanego wyjazdu (w szczególnych przypadkach,

na wniosek bezrobotnego organ wydający Formularz może dokonać skrócenia tego okresu).

Jeśli bezrobotny nie spełnia wymogów określonych w przepisach, wojewódzki urząd pracy w drodze postanowienia odmawia wydania dokumentu PD U2. Postanowienie to jest wysyłane do bezrobotnego oraz powiatowego urzędu pracy.

Transfer do Polski zasiłku dla bezrobotnych przyznanego na podstawie ustawodawstwa państwa EOG i Szwajcarii

I. Transfer zasiłku dla bezrobotnych z Norwegii, Islandii, Lichtensteinu i Szwajcarii do Polski.

1. Formularz E 303 wystawia właściwa instytucja ds. zatrudnienia w Norwegii, Islandii, Lichtensteinie i Szwajcarii, a następnie:

- część E-303/0 pozostawia w swoich aktach;
- części od E-303/1 do E-303/5 wydaje bezrobotnemu lub przesyła na wskazany przez niego adres.

2. Obywatel państwa EOG i Szwajcarii zgłasza się z formularzem E 303 (części 1-5) do PUP właściwego ze względu na jego miejsce pobytu i rejestruje się jako poszukujący pracy.

Data rejestracji w PUP jest bardzo istotna z uwagi na konieczność dochowania warunku zarejestrowania się w terminie 7 dni licząc od dnia, w którym bezrobotny przestał pozostawać w dyspozycji służb zatrudnienia państwa, z którego wyjechał.

Ważne!

*Z chwilą, gdy do powiatowego urzędu pracy zgłosi się bezrobotny, który **zadeklaruje jedynie** posiadanie prawa do transferowania zasiłku dla bezrobotnych z Norwegii, Islandii, Lichtensteinu i Szwajcarii, a nie będzie posiadał Formularza E 303, należy zarejestrować go jako osobę poszukującą pracy na podstawie paszportu lub innego dowodu tożsamości. Następnie należy skopiować decyzję o przyznaniu statusu i wraz z pismem przewodnim wyjaśniającym okoliczności sprawy, przesać do WUP, który na tej podstawie wystosuje zapytanie do instytucji właściwej, w której bezrobotny nabył prawo do transferowania zasiłku z prośbą o przesłanie brakującego dokumentu.*

Powyższe stanowi, że posiadanie Formularza E 303 nie jest podstawą do dokonania rejestracji bezrobotnego.

Dokumenty wymagane przy rejestracji zostały określone w przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 26 listopada 2004r. w sprawie rejestracji bezrobotnych i poszukujących pracy /Dz. U. Nr 262, poz. 2607/. W myśl powyższego rozporządzenia rejestracja bezrobotnego, o którym mowa w przepisach rozporządzenia 1408/71 następuje w dniu przedłożenia odpowiednich dokumentów stwierdzających tożsamość. Dokumenty te, to dowód osobisty lub paszport, nie muszą być przetłumaczone na język polski.

W przypadku rejestracji osoby z prawem do transferu zasiłku, powiatowy urząd pracy wydaje decyzję w takiej samej formie jak w stosunku do obywateli polskich rejestrujących się jako osoby poszukujące pracy.

3. Następnie bezrobotny zostaje poinformowany o tym, że decyzja o przyznaniu statusu osoby poszukującej pracy oraz komplet Formularzy E 303 muszą trafić do WUP, który na ich podstawie wyda decyzję administracyjną dotyczącą zachowania prawa do świadczeń nabytych w innym państwie EOG i Szwajcarii.

WUP wydaje decyzje o zachowaniu prawa do zasiłku, a następnie:

- część E 303/1 zostawia w aktach sprawy,
- część E 303/2 przesyła do instytucji właściwej, która wydała formularz jako potwierdzenie rejestracji bezrobotnego oraz rozpoczęcia wypłaty zasiłku,
- decyzję o zachowaniu prawa do zasiłku przekazuje do PUP,
- część E-303/3 wysyła bezrobotnemu wraz z decyzją,
- po zakończonej wypłacie transferowanego zasiłku WUP wypełnia część E 303/4 i E 303/5 na podstawie zaświadczenia o okresach i wysokości pobieranego zasiłku przekazanego przez PUP.

*Ponieważ Formularz E 303/5 powinien zostać wydany osobie bezrobotnej przed wyjazdem z Polski, zaleca się aby PUP wystosował do WUP stosowną informację o kwotach i datach wypłaty poszczególnych transz zasiłku, **najpóźniej na tydzień przed** przewidywanym wyjazdem bezrobotnego do kraju, który przyznał świadczenie.*

- oryginał części E-303/4 WUP przesyła do instytucji łącznikowej (Minister właściwy do spraw pracy), a w aktach sprawy WUP zostaje kopia tego dokumentu.
- część E-303/5 WUP przekazuje bezrobotnemu albo w szczególnych przypadkach wysyła na wskazany przez niego adres.

Przez cały okres transferu zasiłku obywatel Norwegii, Islandii, Lichtensteinu i Szwajcarii poszukujący pracy w Polsce powinien pozostawać w dyspozycji polskich służb zatrudnienia.

Niestawiennictwo w wyznaczonym terminie jest przesłanką do wstrzymania wypłaty transferowanego zasiłku wymienioną w pkt. 5.3 formularza E 303. Zatem, jeśli taka osoba nie stawia się wyznaczonym terminie w powiatowym urzędzie pracy, wówczas PUP powinien przekazać do WUP zaświadczenie o okresach pobierania zasiłku i jego wysokości (§ 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 26 grudnia 2004r. w sprawie rejestracji bezrobotnych i poszukujących pracy (Dz. U. Nr 262, poz. 2607). W tej sytuacji ani **Marszałek** ani **Starosta nie wydaje decyzji administracyjnej w formie odrębnego aktu administracyjnego.**

Transferowany zasiłek dla bezrobotnych powinien zostać wypłacony za okres, w którym bezrobotny pozostawał w dyspozycji polskich służb zatrudnienia. Za dni spędzone w podróży powrotnej bezrobotny powinien otrzymać zasiłek w państwie pochodzenia.

Obowiązki powiatowego urzędu pracy w związku z wystawieniem formularza E 303:

Okres wypłaty świadczenia za granicą wlicza się do okresu prawa do świadczenia przysługującego bezrobotnemu w przypadku, gdy:

- bezrobotny zgłosi się w powiatowym urzędzie pracy przed upływem okresu, na jaki przyznano prawo do transferu zasiłku (maksymalnie w okresie 3 miesięcy). Jeśli ostatnim dniem tego okresu jest sobota, dzień świąteczny lub inny dzień, w którym powiatowy urząd pracy jest nieczynny, bezrobotny ma prawo zgłosić się w pierwszym dniu roboczym po nim następującym,
- fakt wypłacenia transferowanego zasiłku zostanie potwierdzony przez służby zatrudnienia kraju poszukiwania pracy na Formularzu E 303/4.

Poszukujący pracy, który nie zgłosi się w powiatowym urzędzie pracy przed upływem okresu wskazanego w formularzu E 303 traci prawo do zasiłku, po powrocie do kraju. Przedłużenie terminu ponownego zgłoszenia się w powiatowym urzędzie pracy jest możliwe wyłącznie w przypadku wystąpienia zdarzeń o charakterze siły wyższej, lub z powodu udokumentowanej choroby w kraju poszukiwania pracy lub choroby, która nastąpi bezpośrednio po powrocie do domu.

Osoba poszukująca pracy, która podejmie zatrudnienie za granicą przestaje podlegać postanowieniom artykułu 69 Rozporządzenia 1408/71. Pracownik taki zostaje automatycznie objęty ustawodawstwem kraju wykonywania pracy.

II. Transfer zasiłku dla bezrobotnych z kraju UE do Polski.

W przypadku osoby, która nabyła prawo do zasiłku dla bezrobotnych w jednym z krajów UE transfer tego zasiłku następuje na podstawie dokumentu PD U2, o który wnioskuje osoba bezrobotna do instytucji właściwej państwa, które przyznało prawo do zasiłku. Z wnioskiem o wydanie PD U2 można zgłosić się do instytucji właściwej po upływie 4 tygodni od dnia zarejestrowania się. Okres 4 tygodni może być skrócony w szczególnych przypadkach za zgodą instytucji właściwej, na wniosek osoby bezrobotnej. Transfer zasiłku w ramach państw Unii Europejskiej pozwala osobie bezrobotnej poszukiwać zatrudnienia w innym państwie członkowskim i równocześnie uzyskiwać zasiłek dla bezrobotnych z państwa, które zasiłek przyznało przez okres 3 miesięcy (w szczególnych przypadkach za zgodą instytucji właściwej okres ten może zostać wydłużony do 6 miesięcy).

Realizacją transferu zasiłku zajmuje się właściwy urząd ds. zatrudnienia (w Polsce PUP), który przelewa na konto osoby bezrobotnej (lub osoby upoważnionej przez osobę bezrobotną) zasiłek dla bezrobotnych w kwocie netto w okresie, kiedy bezrobotny przebywa w innym państwie członkowskim. Zasiłek transferowy jest więc wypłacany bezrobotnemu bezpośrednio przez instytucję, która świadczenie przyznała, a nie przez instytucję państwa poszukiwania pracy. Osoba bezrobotna przebywająca na transferze musi zarejestrować się jako osoba poszukująca pracy w terminie 7 dni od dnia wyjazdu we właściwej instytucji ds. zatrudnienia w państwie poszukiwania pracy i poinformować o tym fakcie instytucję, która wypłaca świadczenie transferowe.

W okresie transferu poszukujący pracy ma obowiązek podporządkować się kontroli organizowanej przez właściwą instytucję ds. zatrudnienia oraz musi przestrzegać warunków określonych przez ustawodawstwo danego państwa względem osób bezrobotnych.

PODZIAŁ ZADAŃ I KOMPETENCJI

Zadania wojewódzkiego urzędu pracy realizowane z upoważnienia marszałka województwa:

- Pełnienie roli instytucji właściwej,
- Wydawanie zaświadczeń w trybie KPA (Formularze E 301, E 302) – w przypadku Norwegii, Islandii, Lichtensteinu i Szwajcarii,
- Wydawanie dokumentu PD U1 i PD U2 – w przypadku państw UE,

- Wydawanie decyzji administracyjnych dotyczących zachowania prawa do zasiłku podczas poszukiwania pracy w innym państwie (Formularze E 303 z Norwegii, Islandii, Lichtensteinu i Szwajcarii),
- Wydawanie decyzji administracyjnych przyznających świadczenia z tytułu bezrobocia po okresie pracy za granicą udokumentowanym na Formularzu E 301 wydanym w Norwegii, Islandii, Lichtensteinu i Szwajcarii,
- Wydawanie decyzji administracyjnych przyznających świadczenia z tytułu bezrobocia po okresie pracy za granicą udokumentowanym na dokumencie PD U1 lub U 002 wydanym w innym państwie UE,
- Wydawanie decyzji administracyjnych dotyczących zachowania prawa do zasiłku dla innych obywateli Norwegii, Islandii, Lichtensteinu i Szwajcarii podczas poszukiwania pracy w Polsce na podstawie Formularza E 303 wydanego za granicą,
- Wydawanie postanowień w sprawach związanych z zabezpieczeniem społecznym (np. odmowa wydania Formularza, zawieszenie postępowania, itp.),
- Wymiana między instytucjami właściwymi krajów UE dokumentów dotyczących zabezpieczenia społecznego w części dotyczącej bezrobocia.

Zadania powiatowego urzędu pracy:

- Rejestracja obywateli Norwegii, Islandii, Lichtensteinu i Szwajcarii poszukujących pracy w Polsce na podstawie Formularza E 303, lub deklarujących prawo do transferowania zasiłku do Polski, a nie posiadających Formularza E 303,
- Rejestracja obywateli UE poszukujących pracy w Polsce na podstawie dokumentu PD U2 lub deklarujących prawo do transferowania zasiłku do Polski, a nie posiadających dokumentu PD U2,
- Rejestracja obywateli polskich po okresie pracy za granicą nie posiadających Formularza E 301 lub dokumentu PD U1,
- Kierowanie do WUP osób które nie posiadają Formularza E 301 lub dokumentu PD U1 potwierdzającego ich zatrudnienie za granicą,
- Wydawanie zaświadczeń służących do wystawienia przez WUP Formularza E 303 (w przypadku osób wyjeżdżających do Norwegii, Islandii, Lichtensteinu i Szwajcarii),
- Wydawanie zaświadczeń służących do wystawienia przez WUP dokumentu PD U2 (w przypadku osób wyjeżdżających do krajów UE),
- Stały kontakt z wojewódzkim urzędem pracy poprzez:

- Informowanie o przebiegu wypłacania kwot transferowanego zasiłku obywatelom Norwegii, Islandii, Lichtensteinu i Szwajcarii,
- Przesyłanie dokumentów osób bezrobotnych chcących uzyskać zasiłek po okresie pracy za granicą udokumentowanym na Formularzu E 301 lub dokumencie PD U1,
- Przesyłanie comiesięcznej informacji o sytuacji osób transferujących zasiłek dla bezrobotnych do Polski.

Dane teleadresowe:

1. Pracownicy realizujący zadania wynikające z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w Wojewódzkim Urzędzie Pracy w Poznaniu:

<i>Oddział</i>	<i>Osoby odpowiedzialne</i>	<i>Telefony</i>	<i>Adres e-mailowy</i>
POZNAŃ	Amadeusz Konieczny, Marcin Lewko, Jakub Wierzbicki, Kamila Kowalczyk, Agata Opielewicz, Agata Wojcieszak, Karolina Zerbst,	61 / 846 38 05 61 / 846 38 06 61 / 846 38 08	a.konieczny@wup.poznan.pl k.kowalczyk@wup.poznan.pl m.lewko@wup.poznan.pl agencjezatrudnienia@wup.poznan.pl k.zerbst@wup.poznan.pl
KALISZ	Zbigniew Jarosiński	62 / 766 60 46	wup.kalisz@wup.poznan.pl
KONIN	Monika Górna, Leszek Wasilewski, Marta Wanjas	63 / 249 71 05	wup.konin@wup.poznan.pl
LESZNO	Hanna Żok, Magdalena Raszewska	65 / 529 57 66	powule@praca.gov.pl
PIŁA	Aniela Pietrowiak , Bożena Bogdanowicz	67 / 212 77 94 67 / 212 30 84	wup.pila@wup.poznan.pl

2. Lista z urzędów centralnych - instytucji łącznikowych poszczególnych państw UE/EOG i Szwajcarii znajduje się pod adresem:

http://ec.europa.eu/employment_social/social-security-directory/welcome.seam?langId=pol